

L'aigua salada dels Manel, a primera línia de costa

El quartet barceloní va seduir l'auditori del festival Jardins de Terramar de Sitges la nit de dijous

Manel inaugurant el Festival Jardins de Terramar 2021 a Sitges | Sergi Abad

El grup **Manel** va sortir ahir a l'escenari sitgetà disposat a crear un mur sonor que aclaparés d'entrada l'audiència a les seves cadires, però sense menystenir la veu cantant, d'un Guillem Gisbert que, sigui amb vocoder o una de ben clara, sap tenir la dicció correcta perquè arribi el missatge fins a la darrera filera. L'arrencada hipnòtica i enèrgica va ser interpretant tres peces de l'últim LP *Per la bona gent* (Ceramicas Guzmán, 2019): "Formigues" (que pren versos del poeta Jacint Verdaguer i crea un passatge sinistre); "Els entusiasms" (on declaren la intenció de no assentar càtedra i valorar per si mateixa la ficció: *'aquí volem una bona història abans que la veritat'*), i "Aquí tens el meu braç" (per treure's i treure'ns de la inèrcia, convidant-nos a la seva festa musical, amb aclucada d'ull a **Els Pets**).

La mirada retrospectiva la va iniciar "Captatio benevolentiae" del seu primer disc, *Els millors professors europeus* (Discmedi, 2008) amb la corejada esperable de l'*'a vegades ens en sortim'*, seguida de l'eclosió que encara suposa una cançó com "Boomerang", del segon disc *10 milles per veure una bona armadura* (DiscMedi/Warner, 2011) i on s'hi recorda, amb un preàmbul de Gisbert i un sàmler, el dia que fa vint-i-cinc anys el ciclista Miguel Indurain va deixar el seu 'ritme sostingut' i el ciclisme (d'actualitat amb les notícies que arriben des de les Olimpíades de Tòquio de

l'abandonament de la gimnasta Simone Biles).

Sens dubte, **Manel** ha baixat una mica el ritme frenètic que portava de sortides de discs, enguany, presentant un EP de tres cançons el passat 16 d'abril, *L'amant malalta* (2021). D'aquesta trilogia fortuïta de primavera van interpretar a Sitges les dues que no donen pas títol al treball, "La jungla", que canta el bateria Arnau Vallvé i "Tipus suite", que amb segona veu del baixista i teclista Martí Maymó, té una tornada implacable en el seu *carpe diem*: 'Viu bé, minyó, viu bé, minyó, planteja't cada dia si ho saps fer millor. I mor bé, minyó, mor bé, minyó, com la **Mary Santpere**, dintre d'un avió'. Un mantra ideal per aquells que excel·leixen.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=kje17vT4g3g>

Amb l'àlbum *Per la bona gent* (Cerámicas Guzmán, 2019), els membres de la banda iniciaven la seva edició amb segell propi, Cerámicas Guzmán, una cosa que sembla tenir un altre efecte, haver recuperat certs drets de les seves cançons anteriors publicades amb altres editorials. Així, es pot donar sentit a la segona part del concert, que la va marcar el "Canvi de paradigma", revisitació de l'r'n'b a base de cremar tots els papers anteriors i endegar una etapa potser més a segon pla, però alhora sabent que, passat el temps, no agradarà a tothom i, fins i tot, per a alguns, ja seràs mort a nivell de popularitat. Però el quartet sap treure ferro a les situacions més fosques i llavors una cançó fresca com "Ai, Dolors" del primer disc, cantada pel guitarrista Roger Padilla, fa que s'oblidi qualsevol malastrugança.

I, del mateix darrer àlbum, arriba aquella cançó romàntica enverinada, on qui podria pensar en un manat d'orquídiades té una altra recepció, "Amb un ram de clamídies", que també pertany al disc *Per la bona gent*, on fa referència i sampleja la "Ràdio capvespre" de **Maria Cinta**, connectant així amb aquesta temporada llarga que vivim de contagis i una textura musical de banda de versions d'hotel, de nostàlgia vuitantera, època on es va viure una altra pandèmia: la de les malalties de transmissió sexual.

A banda dels últims dos treballs, els del 2019 i 2021, el disc que va rebre més atenció per part dels **Manel** anit a Sitges és el seu quart disc *Jo competeixo* (Warner, 2016), del qual van brodar la cançó que li dona títol, molt amb sintonia amb l'ambient electrònic que els agrada dibuixar darrerament a les seves composicions, com també "Les cosines" i "Sabotatge". La llàstima va ser no poder recuperar altres cançons també inoblidables, com "La serotonina" o "BBVA", però és que ja són cinc àlbums esplèndids per encabir en el repertori d'una sola nit; en aquesta gira, amb una emmascarada voluntat de destacar-ne les que creen atmosferes potser més inquietants i sense massa fugides d'estudi ni evasions, afins als temps de la covid-19. Com va dir Guillem Gisbert en una de les intervencions iròniques entre cançons, "no tenim cap cançó prou bona per fer-vos oblidar que porteu mascareta".

Manel Foto: Sergi Abad

Ara bé, altre cop com a desengreixant, què millor que una cançó com "Boy band" per moure malucs a la cadira i assaborir després la cançó que dona títol al treball *Per la bona gent*, en aquest cas amb sàmler de **Maria del Mar Bonet**, de la cançó "Alenar", que té més èpica o, qui sap, potser més desesperació, que el de **Maria Cinta**. La clau es podria intuir en les dues peces finals del disc, la primera, l'adaptació que seguidament van fer de la preciosa cançó de **Janis Ian** "Stars" - aquí "Les estrelles"-. I és que, sota el cel estrellat de Sitges, va sonar, després dels bisos, "El vell músic", als altaveus, a l'hora de les salutacions i en la versió del disc cantada per **Sisa** (una cançó que al programa televisiu *Efecte Collins* han interpretat recentment al costat de Vicente Leone, dels grups **Tarántula** i **Hijos del Trueno**).

Però és clar, els bisos van ser de traca i també ressenyables: "Teresa Rampell" de l'*Atletes, baixin de l'escenari* (DiscMedi / Warner, 2013); "Al mar!", amb una introducció reconeixible de **J Balvin**, reactualitzant la versió original d'*Els millors professors europeus* i el tercer i definitiu bis, "Benvolgut", de l'imprescindible *10 milles per veure una bona armadura* (2011), el disc amb el qual van començar a generar números 1 en vendes a tot l'Estat espanyol a cada nou àlbum, amb la pressió de competició olímpica que suposa per a un grup de pop català.

Anar de concerts aquest estiu de 2021 s'ha convertit, en aquesta cinquena onada de covid, sentir-se com a la cançó: *'un naufrag que ha decidit tastar l'aigua salada'*. **Manel**, però, encara tenen un estiu - i any- per endavant, ple de dates properes on poder gaudir del seu espectacle presentat amb gust, distinció i simpatia (Calella de Palafrugell, Lloret de Vistalegre, Cambrils, Pineda de Mar, Fòrum romà d'Empúries-L'Escala, Alp, Figueres, Sant Cugat del Vallès, Madrid i Barcelona, són alguns dels llocs que visitaran).

Pel que fa al festival Terramar de Sitges que el grup **Manel** ha inaugurat, presentaran artistes de la talla de **Fangoria**, **Rosario**, **Sílvia Pérez Cruz**, **Amaral**, **Sopa de Cabra**, **Orozco** i **Sergio**

Dalma, entre d'altres. Jardins de Terramar ha reduït en un 50% l'aforament respecte a passades edicions, mantenint la mateixa platea i grada, però posant només a la venda 1.100 localitats per a cada concert.